

עפ"ג (תל אביב) 13396-09-24 - מדינת ישראל נ' גולן אביטן

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 13396-09-24 - מדינת ישראל נ' גולן אביטן מחוזי תל-אביב-יפו

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 13396-09-24

מדינת ישראל

נגד

גולן אביטן (אסיר)

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[24.12.2024]

כבוד השופט עמית רענן בן-יוסף

כבוד השופט עמית אברהם הימן

כבוד השופטת אורלי מור-אל

פסק דין

1. פתח דבר

בפנינו ערעור המדינה על פסק דין של בית משפט השלום בתל אביב יפו (כב' השופט שמאי בקר) (להלן: "בית משפט קמא") בגידורו גזר על גולן אביטן (להלן: המשיב), 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו... 12 חודשים לריצוי מצטבר למאסר אחר אותו הוא מרצה, ושלושה חודשים מאסר בחופף להם ועונשים נלווים. המערערת מליצה בערעור על קלותו של עונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב ועל החפיפה של חלקו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות של:

בריחה - עבירה לפי סעיף 257(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ("חוק העונשין או החוק").

שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.

בעובדות סופר כי:

ביום 13.7.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב כתב אישום כנגד המשיב ואחרים המייחס להם עבירות מסוג פשע וכן בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם (להלן: "ההליך הפלילי").

ביום 18.7.16 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב (להלן: "בית המשפט") על מעצרו של המשיב בפקוח אלקטרוני ברחוב יעלים 18, גן יבנה (להלן: "מקום המשמורת החוקית"), בערבויות כספיות ופיקוח מפקחים אשר אושרו על ידי בית המשפט. כמו כן, נאסר על המשיב לצאת מן הארץ.

ביום 3.10.17 הוגש כנגד המשיב כתב אישום נוסף לבית המשפט השלום בקרית גת (להלן: "ההליך הנוסף"). ביום

13.11.17 נקב כי שם המשיב ייעצר באיזוק אלקטרוני במקום המשמורת החוקית גם במסגרת ההליך הנוסף.

מאוחר יותר קבע בית המשפט במסגרת ההליך במועדים אשונים ובהדרגה כי המשיב יוכל לצאת לצרכים מסוימים

מהאיזוק (להלן: "התאוררות") כי שעות ההתאוררות יחולו בימים שני ורביעי בין השעות 17:00-20:00.

ועוד נקבע כי ההוראה החוקית תחול גם במסגרת ההליך הנוסף.

ביום 10.10.18 בשעה 16:30 או בסמוך לכך, פגש המשיב במקום המשמורת החוקית את מר יובל משה אוליאל,

מפקח אשר אושר על ידי בית המשפט (להלן: "יובל") וביקש ממנו ללוות אותו למרפאת השיניים ברח' שד' ירושלים

14/16 אשדוד, בה הוא מטופל וזאת באמתלת שווא כי נקבע לו טיפול רפואי בשעה 17:30.

בשעה 17:00, במהלך חלון התאוררות שניתן למשיב במסגרת ההוראה החוקית, יצא הוא ויובל ממקום המשמורת

החוקית. בהגיעם לחניון מרפאת השיניים, הורה המשיב ליובל לעצור את רכבו בסמוך לאדם אחר שהמתין במקום

ואשר זהותו אינה ידועה.

המשיב טען בכזב בפני יובל כי מדובר במפקח נוסף אשר אושר על ידי בית המשפט.

מיד ובסמוך, יצא המשיב בגפו מרכבו של יובל וצעד לעבר האחר ויובל עזב את המקום.

בשעה 20:00 לא שב המשיב למקום המשמורת החוקית, וזאת בניגוד להוראה החוקית.

סמוך לאחר האמור, נמלט המשיב מן הארץ, בדרך שאינה ידועה למאשימה, והגיע למרוקו וזאת תוך שהוא מפר את

ההוראה החוקית ובמטרה למנוע או להכשיל את ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו.

במעשיו המתוארים לעיל, ברח המשיב ממשמורת חוקית בה היה נתון בשל עבירה פלילית מסוג פשע, במטרה למנוע

או להכשיל את ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, וכן הפר הוראות חוקיות שניתנו כשורה מאת בית המשפט.

3. ההליכים בבית משפט קמא:

בהליך בית משפט קמא כפר המשיב במיוחס לו (ישיבות 26.2.14, 24.4.23, 18.5.2023) וטען שם טענות מקדמיות על פי סעיפים 149(ד) ו-102 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ). בקצירת האומר יאמר שטענת ההגנה היתה כי בנוסף לנאמר בכתב האישום ל...הברירה של המשיב מהמשמורת החוקית, המניע העיקרי היה חשש לחייו. טענה אחרת היתה שהמשיב הובא ארצה ממרוקו בדרך שאינה חוקית. ביתר עובדות כתב האישום, בעיקרן, הודה.

4. בבית משפט קמא נוהלו שתי ישיבות לשמיעת ראיות שבאחרונה שבהן ביום 17.8.23 ולא כתוב בכתב הערער העיד המשיב להגנתו בחקירה ראשית, ערך... הודה בעובדות כתב האישום (לרבות תיקון סעיף 11.א. לו שלא צויין על כתב אישום מתוקן כמקובל והורשע בדין על פי הודאתו כאמור.

5. ביום 26.12.23 נשמעו בבית משפט קמא הראיות לעונש וטיעוני הצדדים להן ברשות בית משפט אפשר לצדדים לטעון בכתב לעניין שבזשים ממוצעים לעניין העונש וביום 10.7.24 נגזר דינו של המשיב.

6. בטיעוניה לעונש בבית משפט קמא ציינה המערערת את הערכים החברתיים המוגנים בפרשה שבנסיבות המקרה, הפסיקה הנוהגת...בהרתעה...והרב...ובהתאם לעקרון ההלימה יש לקבוע מתחת לענישה הנע בין 30 ל-48 חודשים, מאסר בפועל, ובתוך המתחם למקם את המשיב ברף העליון של המתחם. לנסיבות ציינה המדינה את התכנון שקדם לביצוע העבירות, יעד הברירה (מדינה שאין לה הסכם הסגרה עם ישראל), אי חרטתו של המשיב, הנזקים הכבדים (12 מיליון ₪) שנגרמו למפקחיו בחילוט ערבויותיהם והנזק המשמעותי להליך הפלילי ככזה.

בטיעוני המשיב לעונש בפני בית משפט קמא, נטען שעברו הפלילי נקי למעלה מעשרים שנה, שברירתו מהארץ נעשה מחשש לחייו ובשל איומים שהוטחו כלפיו במסגרת ההליך שממנו נמלט, מצד חבריו לאישומים, למשך תקיפת מאסרו המשיב 15 שנות מאסר שבהן נדון שם. מתחם הענישה צריך ויעמוד בין מאסר מותנה לשנת מאסר אחת ובשל שהמשיב לקח אחריות, הודה ללא...נסיבותיו העונשיות אין להטיל עליו עונש מאסר נוסף במצטבר לעונשי האחר. כמצוין ברישא לפסק דין זה נדון המשיב על ידי בית משפט קמא על 15 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו בתיק דנא מהם 12 חודשים במצטבר ל-15 שנות המאסר שהוטלו עליו בתיק המקורי. בנוסף נדון הוא למאסרים מותנים, ושנת מאסר למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה של בריחה ממשמורת חוקית וחצישה שלא יעבור באותה תקופה עבירות לפי סעיפים 287(א) ו-244 לחוק העונשין.

הערעור

7. בערעורה שבכתב ובטיעוניה בפנינו בעל פה ציינה המדינה....מספר, טעויות קריטיות, המצדיקות לדעתה התערבות ערכאת הערעור בגזר הדין של הערכאה הדיונית בהיותם טעויות המהוות סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת, או לחילופין במצטבר שנפלו בהן טעויות מהותיות.

לעמדת המדינה שעוד בהמ"ש קמא במתחם הענישה שתחת, מתחם הנע בין שנת מאסר בפועל לשנתיים, שגיאה שהובילה אותו להטיל על המשיב 15 חודשים, מאסר בפועל שחלקם בחופף, כך שגזר דינו בתחת המתחם השנוי שבו בחר.

עוד שגה בית המשפט קמא בקובעו שהמשיב נמלט מהעבירות שבהן הורשע בסופו של הליך, במספר עבירות של סיוע לרצח, סיוע ל...חבלה חמורה ואספקת אמצעים לביצוע פשע, כאשר עובר להימלטותו עמד נגדו כתב אישום שייחס לו במסגרת ארגון פשיעה, שלוש עבירות רצח בצוותא עם אחרים בפיצוץ בעיר תל אביב שגרם למותם של שלושה אזרחים תמימים ופציעתם של 53 אחרים.

בנוסף טעה בית משפט קמא בהתעלמות המדינה משיקולי הרתעה, בין היתר שלא נתן משקל בהיבט זה לעובדה שהמשיב ברח ממעצר באיזוק אלקטרוני, המלטות שקל לבצעה ובהבעת מערערת את האמון ביעילות אמצעי חשוב זה שעלול לכרות את הבסיס שעליו הוא נשען.

כן יצאה המדינה כנגד השיטה או הנוהג השגויים שעברה על פי סעיף 257 לחוק העונשין ניתנים עונשי מאסר חופפים שהם, היפכא מסתברא לשיקולי הענישה הראויים, בהיותו עונש לא מוחשי ובכך יצא החוטא נשכר - במילותיה.

עוד יצאה המדינה חוצף כנגד העובדה שבית משפט קמא שקל לזכותו של המשיב את הודאתו המאוחרת בדין בתום חקירתו הראשית - בהינתן כפירתו בראשית ההליכים וטענותיו חסרות השחר לפי סעיף 149 לחסד"פ.

לבסוף באה חשבון המערערת עם בית משפט קמא בהתייחסותו לפסיקה הנוהגת שבחר לעשות בה שימוש גזר הדין. בית משפט קמא, לעמדת המדינה, נתן משקל חסר פרופורציה לפסיקה שהציגה ההגנה ואובחן באופן מוטעה את שלושת פסקי הדין שהציגה היא של...מיצוי את הדין הראוי ולהלן פסקי הדין הבאים מהם התעלת:

רע"פ 3620/13 בני סלע נ' מדינת ישראל (16.6.2013), ע"פ 2227/23 אבו בכר נ' מדינת ישראל (19.4.23), וע"פ 3105/06 זוזיאשווילי נ' מדינת ישראל (5.12.2010).

הערכאה הדיונית מצאה שדווקא ת"פ (כ"ס) 3356/05 מדינת ישראל נ' ולדלן (28.6.2006) הוא "הקרוב" ביותר לעניינו שם הנאשם שריצה 6 שנות מאסר, נמלט לחו"ל למשך 6 שנים ומשהוחזר נדון למאסר בפועל מצטבר של 9 חודשים ותשעה חודשים בחופף. בחירה זו של בית משפט קמא היתה לצנינים בעיני המדינה.

8. הסניגורים... החזיקו אחר גזר דינו של בית משפט קמא ואימצו אותו. לעמדתם, בצדק גזר בית משפט קמא את העונש שגזר על המשיב וזאת בהינתן שלא טעה בבחירת הפסיקה שנתן לה משקל, שרובה ככולה תואמת לכפפה ליד את הפרשה דנן.

לשיטת ההגנה בית משפט קמא עשה את האיזונים הנכונים לסיכום הבריחה, גילו ומצבו הבריאותי של המשיב, לגישת ההגנה בעולם וטרם הדיון הנוכחי לא טענה המדינה ליסוד ההרתעה שלו ביקשה לתת משקל משמעותי בעניינו, וככל שיש צורך בהרתעה, זו הושגה על דרך חילוט הערבויות של הערבים. עוד טענה ההגנה, שלא כדין מנעה המדינה בטיעוניה לעונש ובהתנגדותה לטיעוני המשיב להוכיח... עת טענתו, כי המניע להימלטותו מן הדין היה בשל איום וחשש לחייו.

טענת בית משפט קמא - כך הסניגורים - באשר לעבירות בהן הורשע מול אלה שהואשם הינה טעות קולמוס גרידא חסרת משקל, והטעות המיתית היא, טעות המדינה בהאשימה את המשיב בעבירות לא נכונות מוגזמות כשהעמידה את המשיב בסיכון של הרשעה מעוותת דין, והרשעה לכך היא מעצרו באיזוק אלקטרוני ולא מאחורי סורג ובריח בפל... המקורי.

לענישה הנהוגה הציגה ההגנה מקרים רבים, כפי שעשה בית משפט קמא אשר התיישבו עם גזר הדין באופן ניכר ולכן במקובץ אין הצדקה לערכאת הערעור תתערב בגזר הדין.

9. בתום הדיון בפנינו אפשר בית משפט זה לתביעה ול... להגנה להשיב ולהגיב על הפסיקה אליה הפנתה ההגנה. ההגנה ניצלה את הזכות שנתנה לה באופן בלתי ראוי, בלשון המעטה.

התנהלותם של באי כוחו של המשיב בהגישם שוב ושוב, בניגוד לסעיף 211 לחסד"פ ללא בקשה מתאימה מבעוד מועד ולמרות התנגדות המערערת בדרך לא דרך, אינה מכבדת את הצדדים ובית המשפט. לא ניתן משקל למסמכים ובעניין זה א...גמור!

דיון והכרעה

10. א. נתחיל את מסענו בציון לשבח לבית משפט קמא בגין גזר דינו אשר ערוך על פי ; סימן א' 1 לחוק העונשין, בהפניית שיקול הדעת השיפוטי כענישה, תוך קביעת

מתחם למעשי העבירות שביצע המשיב בהתאם לעקרון המנחה, עקרון ההלימה התחשב בערכים החברתיים שנפגעו במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כנקבע בסעיף 40 לחוק.

11. ב. ... את מדיניות הענישה הנהוגה בחן בית משפט קמא באופן מקיף וכנדרש.

12. ג. בצדק בחן בית משפט קמא בין הסעיפים 12 עד 21 לגזר הדין, כלל השיקולים הדרושים לעניין ועמד על הערכים החברתיים המוגנים שנפגע בהם המשיב ושמירת על שלטון החוק, התנהלותם של הליכים משפטיים, הגנה ל הסדר הציבורי ובטחון הציבור.

כן קבע בצדק בית משפט קמא שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.
13. ד. נכון פתח בית משפט קמא בקובעו:

"בריחה ממשפט אגב הפרת אמון בוטה מחייבת ענישה, מצטברת של ממש

פשיטא, כי מי שבורח ממשפט, מבירור האמת או מאימת הדין, חייב לקבל עונש של ממש, ובמצטבר לעונש שהוטל עליו במשפט מפניו ברח. כל קביעה אחרת - יש בה מתן לגיטימציה, ואולי אפילו עידוד, לנאשמים, להימלט מן הארץ ולהתחמק ממתן הדין, במקרה של הרשעה.

שיקול הרתעת הרבים - הוא השחקן הראשי בגזר דין כגון דא. "כך בניגוד לטיעוני המדינה, שקל לחובת המשיב כראוי, בגדרי המתחם את הוראת סעיף 340 לחוק וכן עשה בפסקה 16 וגזר הדין באומרו כי:

"אין חולק כי במהלך תקופה זו היה הנאשם עצור במרוקו, אולם לגבי דידי, נסיבה זו אינה מעלה או מורידה לענייננו. שוב, הרתעת הציבור מחייבת אמירה, לפיה בריחה היא בריחה, ולא יישמע ברחן שיטען להקלה, הואיל ובריחתו הביאה אותו לבית מעצר נוכרי".

בית משפט קמא בהדגישו את יעד הבריחה, אי היכולת להסגיר את המשיב ארצה. הפרת האמונים כלפי מוסד האיזוק האלקטרוני ובמפקחיו, התכנון המוקדם שחייב הצלחה בהמלטות, והעיכוב הממושך במשפטו בשל המלטותיו מן הדין. עוד נכון עשה בית משפט קמא בדחייתו את עתירה ההגנה לשקול לזכותו של המשיב את המניעה נטען, אף אם הוכח ולא היא, כי חש מאוים, הוא או מבני משפחתו מפני מאן דהוא, לרבות הנאשמים האסורים בפרשה בה נמלט ממשפטו.

ה. לצד השבחים להם זכאי בית משפט קמא ובצדק, והננו סבורים שערעור המדינה מוצדק ויש לקבל את עמדתה ולו באופן חלקי, בהינתן מדיניות הענישה הנהוגה שהוצגה לבית משפט קמא, לפנינו ואחרת, בהתחשב שהלכה היא שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין בקבלת ערעור המדינה ובזכרנו את ההלכה לפיה:

כידוע, בית משפט שלערעור לא יטה להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם מתגלה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת, או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין (ראו למשל: ע"פ 3633/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 14 (9.11.2022); ע"פ 7039/21 מריאם נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (5.7.2023) ע"פ 2276/23 שאמי נ' מדינת ישראל (11.9.24)).

ו. אמנם צדק בית משפט קמא בה בהבחינו בין המקרה דנן ולבין פסקי הדין שהציגה המדינה בפניו ושפוטו לעיל מנימוקיו, אך לא נכון היה לילך לקיצונות האחרת ולקבוע מתחם ענישה נמוך מעמדת ההגנה ופסקי הדין שאליהם הפנתה ב"כ המשיב - מעמ' 10.

ז. עוד טעה בית משפט קמא, ואין עסקינן בטעות קולמוס גרידא, כמאמר ההגנה בקביעתו את מתחם הענישה בהתייחס לנסיבה הקשורה בעונש שנגזר לו בסופו של ההליך ממנו נמלט וצריך היה, לבחון את המלטותו מן הדין עת צפוי היה לו. עונש אפשרי של שלושה מעשי רצח ועוד.

ח. יש רגליים גם לעמדת המדינה שבתוך המתחם הענישה ניתן משקל יתר להוצאתו המאוחרת של המשיב בעובדות כתב האישום, ללא ההסתייגויות שהעלה מלכתחילה, והעדר הרשעות במשך שנים ארוכות מנגד, כטענת המדינה, במקרה הנוכחי ראה נכוחה בית משפט קמא (מפסיקה 17-21 (1) א 16 כנכתב שם) שאין הצדקה לחפיפת עונשי המאסר - ומנגד חפף חלקית במידה קצובה.

ט. נציין שאותה פסיקה שהציגו הצדדים בפני בית משפט קמא ואליה התייחס, לצורך מדיניות הענישה הנוהגת הינם בעיקר, אותם פסק שנבחנו בת"פ 1406-10-21... מדינת ישראל נ' מוחמד עאודה (22.5.2022) (היא פרשת אבו בכר שצויינה לעיל) כל המקרים שבית משפט קמא בחר להעזר בהם לצורך קביעת המתחם בעניינו היו חמורים פחות מהמקרה שבפנינו אם במשך הזמן של תקופת ההימלטות, אם בהעדר תכנון, אם בניצול חופשה מבית הכלא, אם בשל הצדק שנגרם להליכים קיימים (ברחה ממאסר או ממעצר) כך גם בשאלות הפרת האמון ופגיעה במפקחים, מהעבירות מהן נמלט ואלה שבהן הורשע מהיעד של הבריחה והאפשרות להחזרתו משם.

לצורך הדוגמא בעניין ולדון בו בחר בית משפט קמא "בקרב לעניינו" הנאשם היה אסיר ל-6 שנים, ברח מחופשה, נמלט לאירופה והוחזר לאחר 6 שנים - נדון ל-18 חודשים מאסר מהם, 9 חודשים במצטבר, יש אומנם צביון מה באופן מובהק עניינו של המשיב בנסיבותיו חמור וקשה יותר.

י. בשל התמקדות הצדדים בסוגיית חפיפת העונשים מצאנו להרחיב מעט בהתייחסות בית המשפט העליון בע"פ 1900/18 ילמה נ' מדינת ישראל (6.10.2019).

"ובאשר לשאלת חפיפת העונשים או הטלתם במצטבר. לפי מצוות סעיף 40 לחוק העונשין ועל פי פסיקת בית משפט זה, בהתאם לעיקרון ההלימה, בשלב גזירת דינו של עבריין, על בית משפט לתת ביטוי עונשי לכל מעשה שבו הוא הורשע. על כן, הוראה לפיה העונשים ירוצו במצטבר היא הכלל, והחלטה על חפיפת העונשים, היא זו המצריכה הנמקה מיוחדת. הכרעה בסוגיה זו נעשית בראי נסיבותיו של כל מקרה, כאשר יש לתת את הדעת לשני שיקולים מרכזיים. השיקול הראשון - זיקתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר זיקה חזקה עשויה להצדיק חפיפת העונשים. שיקול השני - מהותן וחומרתן של העבירות (ע"פ 1707/08 אריש נ' מדינת ישראל, פסקה ל"ח (25.11.2008); ע"פ 2134/12 ליושצנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (27.8.2015) (להלן: עניין ליושצנקו). הרשעה של עבריין בעבירות חמורות, בעבירות שבוצעו בנסיבות קשות או בברוטאליות, או בעבירות הפוגעות באינטרסים היקרים לנו כחברה, בדגש על עבירות אלימות בכלל ועבירות רצח בפרט, עשויה להצדיק ענישה מצטברת (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(3) 562, 571 (2003); עניין שר, בעמ' 477). בנוסף לשיקולים אלו, בית משפט רשאי להתחשב גם בנסיבותיו האישיות של נאשם, לרבות גילו, היעדר עבר פלילי, והאם הודה במעשים או הביע עליהם חרטה (עניין ליושצנקו; ע"פ 9059/03 יוסבשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.3.2007)).

יא. בע"פ 21380/08 מאהר סעסע נ' מדינת ישראל (8.2.2010) נמלט המערער לאחר הגשת כתב האישום בגין עבירת רצח ונתפס אחרי 11 שנים. הנאשם שם איש צעיר...ביצוע העבירה ונמלט מתחנת המשטרה. בעבירות על פי סעיף 257 (1) לחוק העונשין. בית המשפט הטיל עליו 5 שנות מאסר בפועל מהם שנתיים במצטבר לעונש מאסר העולם, בגין עבירת הרצח. והיתרה, שלוש שנים בחופף לו. אכן אין מקרה זה זהה למקרה דנן, אך בנסיבות בהתחשב בעבירות הנוספות בה הורשע המשיב, יעד בריחתו העבירות בהן הואשם ועונשו בעבירות בהן הורשע, בתכנון וביתר הנסיבות שפורטו וצריכות לעניין הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם והענישה הנהוגה סבורים שיש לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשים ובתוך המתחם יש לקבוע על סמך השיקולים שפורטו לעיל שיש להציב את המשיב באמצעות כך שיוטלו עליו 28 חודשי מאסר בפועל מהם 24 חודשי מאסר במצטבר לעונש המאסר אותו הוא מרצה עתה ו-6 חודשים בחופף להם.

מתחילת מאסרו בתיק דנן ביום מעצרו כנקבע בגזר דינו של בית משפט קמא, כך יעמדו בתוקפם יתר הוראותיו של גזר הדין שהטיל בית משפט השלום על המשיב.

חתימה

יב.

ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"ה, 24 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.